

העתקת קהילות בדואים: סכנת עקירה בכפייה בפריפריה הירושלמית אוקטובר 2011

עובדות

- כ-2,300 בדואים מתגוררים ב-20 קהילות בגבעות שממזרח לירושלים. יותר מ-80% מהם הינם פליטים. יותר משני שלישים מהם הינם ילדים.
- הרחבת התנחלויות גרמה לכך שכל הקהילות איבדו את הגישה לאדמה, במרביתן תלויים ועומדים צווי הריסה נגד הבתים, לאף אחת מהן אין גישה לרשת החשמל ורק מחציתן מחוברות לרשת המים.
- חרף סיוע הומניטרי שניתן להן, 55% מקהילות הבדואים/הרועים בשטח C של הגדה המערבית סובלות מאי-ביטחון תזונתי.
- בשנות התשעים הועברו מהאזור יותר מ-200 משפחות, חלקן בכוח. מבין אלה, יותר מ-85% מדווחות כי נאלצו לנטוש את מקורות המחיה המסורתיים שלהן.
- יותר מ-500,000 אזרחים ישראלים חיים בהתנחלויות הישראליות בגדה המערבית, כולל ירושלים המזרחית, אשר כולן נבנו תוך הפרה של החוק הבינלאומי.
- נכון ל-1 בספטמבר 2011, מאז תחילת שנת 2011 נעקרו בכפייה לפחות 755 פלסטינים בגין הריסות, ועוד 127 פלסטינים נעקרו בכפייה בשל אלימות מתנחלים - עקורים שכ-40% מתוכם היו בדואים.

הללו למנוע צמיחה ופיתוח פלסטיניים, ולקטוע את הרצף הטריטוריאלי של הגדה המערבית.

4. הקהילות המצויות בסכנה, שמרביתן הן קהילות פליטים, מקיימות אורח חיים מסורתי של רועים, ובשנים האחרונות סבלו מירידה קשה בתנאי החיים. הגבלות מחמירות והולכות מוטלות על הגישה שלהן לאדמה, למשאבים ולשווקים לממכר תוצריהן. תושביהן חיים תחת איום מתמיד בהריסת הבתים, בתי הספר והדירים לבעלי החיים שלהם, משום שאינם מסוגלים להשיג היתרי בנייה ישראלים. הם סובלים באופן קבוע מאלימות מתנחלים, בצד הרחבת התנחלויות. קהילות בדואים ורועים ברחבי הגדה המערבית מתמודדות עם קשיים דומים וגם עליהן מאיימת סכנת העקירה בכפייה.

5. יש להתיר לקהילות פלסטיניות להחליט על מקום מגוריהן באופן מושכל וחופשי. המשפט הבינלאומי אוסר על העברה בכפייה של אזרחים, יהיו המניע והאמצעים המשמשים לכך אשר יהיו, אלא אם הדבר נדרש זמנית למען ביטחונם הם או לצורך צבאי. הריסה או החרמה מכוונות של רכוש אזרחי פרטי, כולל בתים, כמו גם העברה של מתנחלים אל תוך שטח כבוש, אסורות גם הן. ככוח הכובש מוטלת על ישראל החובה להגן על האוכלוסייה האזרחית הפלסטינית ולנהל את השטח לתועלתה של אוכלוסייה זו. כל צעד מרצון או העברה של אזרחים נדרשים לעמוד בתקנים בינלאומיים, לרבות בכל הכרוך בבחירה מושכלת הנעשית באורח חופשי.

1. הקהילות הבדואיות הפלסטיניות החיות בגבעות שממזרח לירושלים נתונות בסכנת עקירה בכפייה. הרשויות הישראליות הודיעו לקהילות שאין להן ברירה אלא לעזוב את האזור, כחלק מתוכנית רחבה יותר להעברתן של קהילות בדואיות המתגוררות בשטח C, שבו נותרה בידי ישראל השליטה בביטחון, בתכנון ובאיזור. דיווחים מצביעים על כך שיישומה של תוכנית זו עלול להתחיל כבר בינואר 2012. בשלב זה מסרו מרבית הקהילות כי הן מתנגדות לתוכנית המוצעת.

2. הובעו חששות ביחס לאתר המוצע להעברת הקהילות. האתר שוכן קרוב לעיירה אל עזריה, בקרבה למקום שבתחילת שנות התשעים הועברו אליו משפחות בדואיות בכדי לאפשר את הרחבתה של התנחלות מעלה אדומים. האתר המוצע אינו עומד בתקנים המינימליים בכל האמור במרחק בינו לבין המזבלה העירונית, עובדה העלולה להוות סיכון בריאותי לקהילות, ומספק גישה מוגבלת בלבד לשטחי מרעה. משפחות שהועברו בשנים קודמות מדווחות על השלכות שליליות, לרבות חששות בנוגע לכריאות, אובדן מחיה, תנאי חיים ירודים, אובדן הלכידות השבטית ושחיקה של אורח החיים המסורתי.

3. הבתים שבהם מתגוררים הבדואים כעת ממוקמים בשטח בעל חשיבות אסטרטגית להרחבת הנוספת של התנחלויות. עם תוכניות ההרחבה הללו נמנית תוכנית E1, החוזה את הרחבת התנחלות מעלה אדומים וחיבורה לירושלים. אם ייושמו, הרי שיחד עם בניית הגדר באזור מאיימות התוכניות

העברת המאחדות המשדר לתאום עיניים הומניטריים - OCHA השטח הפלסטיני הכבוש

העברת כדורים: סכנת עקירה בכפייה בפרוורייה הירושלמית

אוקטובר 2011

